

ΙΑ λάμψης, ἐν πυροτέχνημα, ὁμοιάζον τ' ἄλλα πυροτεχνήματα κατὰ τὸ θάμβος, ἀλλ' ὄχι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν. Ἀστραπή, ἥτις διαρκεῖ καὶ θὰ διαρκῆ ἐπὶ πολὺ, ἐπάνω εἰς τ' ἄδοξα ἐρείπια ἐνὸς πολέμου. Ἡ **Κουτσούφλιανη!**

Δὲν εἶχομεν ἐθνικοὺς ποιητὰς διὰ νὰ ψάλλουν τὸ κλέος, δὲν εἶχομεν καλλιτέχνας διὰ ν' ἀποθανάτισουν ἐπὶ τῆς θόνης τὴν πυρκαϊὰν τῆς δόξης! Ἄλλ' εὗρέθη μία ψυχὴ πατριωτικὴ, μία εὐγενὴς ὕπαρξις, ἀρθεῖσα ὑπὲρ τὴν κρατοῦσαν πεζότητα, καὶ προσέθηκεν εἰς τὰς φλόγας τῆς πυροπολίσεως τὸ φῶς τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς εὐποιΐας.

Καὶ ἡ καρδιά αὕτη ἢ καταφώτιστος ἀπὸ τὰ ἰδεώδη τοῦ ἐθνισμοῦ, ἀνίκει εἰς γυναῖκα εὐγενῆ καὶ ἐκ καταγωγῆς καὶ ἐκ μορφώσεως. Ἡ προστάτις τῶν ἡρωϊκῶν κατοίκων τῆς Κουτσούφλιανης, τῶν ὑπενθυμιζόντων σκηνὰς τοῦ 1821, εἶναι ἡ κ. **Λίνα Κ. Μαυρομιχάλη.**

Θυγάτηρ ἐπιφανοῦς εὐπατρίδου. Τοῦ **Σπυρίδωνος Ῥώμα**. Σύζυγος ἐγκρίτου πολιτευτοῦ. Τοῦ κ. **Κυριακούλη Μαυρομιχάλη**, περιδλέπτως διαπρέψαντος καὶ ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τῷ 1895, διὰ τὴν ὄλως χρῆστοτάτην καὶ φιλοπάτριδα αὐτοῦ πολιτείαν. Βλαστὸς ἐν ἐνὶ λόγῳ ὑπερόχων οἰκῶν, εὐκλεεστάτων οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἢ ἀτομικὴ ὑπεροχὴ, ὁ ἀδαμάντινος χαρακτήρ, ἡ ἐμφυτος εὐγένεια, ἡ πρὸς ἀγαθοεργίαν σπουδὴ, τὴν κατέταξαν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν Ἀτθίδων δεσποινῶν. Ὑψ' ὄλας τὰς ἐπόψεις κυρίαρχον: Ἀρετῆς, χάριτος, μορφώσεως, κάλλους. Καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου εἰργάσθη εἰς τὰ Νοσοκομεῖα περιποιημένη τραυματίας. Καὶ κατόπιν δὲν ἐπανεπαύθη εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἐκεῖνου, ἀλλ' ἐξηκολούθησε τὸν ἀγῶνα, διὰ τῆς ἐξόχως πατριωτικῆς ἐκκλησίσεώς της ὑπὲρ τῶν ἀστέγων καὶ ἀπατρίδων Κουτσούφλιανιτῶν. Πᾶς Ἕλλην ἐχειροκρότησεν εἰς τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐσχηματίζετο ἡ νέα στέγη τῶν ἡρώων τῆς Κουτσούφλιανης. Ἄλλ' ὁ κυριώτερος στέφανος εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀξίζει εἰς τὴν πρωτοβουλίαν, καὶ οἱ θερμότεροι ἔπαινοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν χαριτόδωρον Ἑλληνίδα καὶ διαπρεπῆ δέσποιναν, ἥτις πρώτη ἐρόησε τὴν ἰδέαν καὶ ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος. Ἐχούσα εἰς τὰς φλέβας αὐτῆς τὸ εὐγενὲς αἷμα τῆς ἐκ Ζακύν-

ΛΙΝΑ ΚΥΡ. Π. ΜΑΤΡΟΜΙΧΑΛΗ

(Έχαράξη ἐν Γερμανίᾳ ἐκ τελευταίας φωτογραφίας)

θου οικογενείας τῶν εὐπατριδῶν, ἥς ἔμβλημα ἦτο πάντοτε ἡ ἀγα-
θοεργία καὶ συνδεθεῖσα μετὰ τῆς ἐνδόξου οικογενείας τῆς Μάνης
ἡ κ. **Λίνα Μαυρομιχάλη**, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ αισθανθῆ βαθύ-
τατα τὴν τιμὴν, ἣν προσεπόρισεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἡ
ὑπεράτη αὐταπάρνησις τῶν χωρικῶν τῆς Κουτσούφλιανης, καὶ τὸ
καθῆκον, ὅπερ ἐπεβάλλετο εἰς τὴν πατρίδα πρὸς τοὺς πυροπολῆ-
σαντας τὴν ἐστίαν τῶν χάριν αὐτῆς. Ἠσθάνθη τὸν πόνον τῶν Θεσ-

σαλῶν ὡς ἴδιον πόνον, καὶ μὲ τοὺς διορατικούς ὀφθαλμούς της εἶδε τόσα δάκρυα, τόσῃν στυγνῇ θλίψιν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχανον μόνον τοὺς οἴκους τῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ παρέλαβον τὰ γυναικόπαιδα, καὶ τὴν κόριν τῶν πατέρων καὶ ἦναψαν φλόγας, ἵνα σποδὸν μόνον καταλίπωσιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος τῶν . . . . Ὡ, τὴν σκηνὴν ταύτην δὲν ἀφήκεν ἡ κ. **Αἶνα Μαυρομιχάλη** ἄνευ ἀντισταθμίσματος, ἀνταξίου τοιοῦτου μεγαλείου.

Ἦτο ἐπόμενον τοῦτο. Ἡ γυναικεία τρυφερότης ἡ ἐπιδειχθεῖσα ἐν ὄλῃ αὐτῆς τῇ ἀγαθοεργῷ δρᾶσει κατὰ τὰς συμφορὰς τοῦ ἀτυχοῦς ἀγῶνος, ἡ παρασχοῦσα πᾶσαν περιθαλψὴν εἰς τοὺς τραυματίας καὶ πᾶσαν στοργὴν εἰς τοὺς φυγάδας τῆς κατακτιήσεως, κατὰ πολὺ δὲ ὑπερβαλοῦσα τοὺς μόνον εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ εἰς τοὺς πόδας ταχεῖς ἀναδειχθέντας ἄνδρας, ἤρχετο νὰ ἐπισφραγίσῃ διὰ χρυσοῦς σφραγίδος τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ τὴν χρυσοῦν ταύτην σφραγίδα ἐπέθετε δι' ἐκλάμπρου πρωτοβουλίας ἡ ἀβρὰ χεὶρ τῆς Κυρίας **Αἶνας Μαυρομιχάλη**. Δέσποιναι χρυσοποιεῖσαι τὴν περιωπὴν τῶν, ὄχι εἰς κενὰς ἐπιδείξεις, ἀλλ' εἰς ἔργα καὶ μερίμνας Ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ σκοποῦ, δικαιοῦνται τῆς τιμῆς ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας, ἡ τιμὴ δ' αὕτη καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις, ἀλλὰ κυρίως ἐν τῇ πραγματοποιήσει τῆς νέας ἐγκαταστάσεως τῶν ἠρωϊκῶν τέκνων τῆς ἀποτεφρωθείσης Κουτσούφλιανης, ἐλάμπρυνε τὴν κυρίαν **Αἶναν Μαυρομιχάλη**, εἰς τὴν ἔμπνευσιν καὶ μερίμναν τῆς ὁποίας ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία μιᾶς ἰδέας, ἀξίας Ἑλληνίδος, δι' ἧς δ' ἐστεγάσθησαν ὑπὸ νέους οἴκους, οὗς ἤγειρεν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, οἱ ἀναδειχθέντες τοσοῦτον ἄξιοι θεματοφύλακες τῶν ἱερῶν αὐτῆς παραδόσεων χωρικοί, γενναῖοι μάρτυρες πατριωτικοῦ καθήκοντος . . . .

Καὶ αἱ ἐνέργειαι τῆς ὑπερόχου πολιτίδος ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Καὶ συνελέχθησαν χρήματα, καὶ ἐδόθη αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἐκεῖσε ἀπελθόντος, ἄρτος καὶ στέγη καὶ πυρὰ καὶ αἱ εὐλογίαι τῶν οὕτω περιθαλπομένων χωρικῶν ὡς θυμίαμα ἀνῆλθον, ὅπου καὶ αἱ φλόγες τῆς καταστροφῆς ὑπὲρ τῆς εὐγενοῦς δεσποίνης, ἦτις κατώρθωσεν, ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν ἐν Κράτος.

Ἡ πράξις αὕτη, ἀνταξία τῶν μεγάλων παραδόσεων τοῦ πατριωτικοῦ οἴκου της, εἶναι ἱκανὴ καὶ μόνη νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν πολῦτιμον δέσποιναν, ἧς τὴν ὡραίαν φυσιογνωμίαν ἐκ καθήκοντος ἐπιβαλλομένου ἐγκολποῦται ἡ «**Ποικίλη Στόα**» καὶ στολιζει τὴν πινακοθήκην της μὲ μιαν ἐξαιρετικῶς ἐκφραστικὴν, ζωντανὴν φυσιογνωμίαν. Δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐξάρσεως οἱ πλήρεις ἐντάσεως ἀλλὰ καὶ εὐσπλαγχνίας, οἱ πλήρεις ποιήσεως καὶ συμπαθείας ὀφθαλμοὶ της, οἱ ἐντεινόμενοι ὅπου πρέπει νὰ προσηλοῦνται, ὅπου ἡ καρδιά τοῦς ὀδηγεῖ.

Ἡ κ. **Αἶνα Μαυρομιχάλη** εἶναι, — ὅλοι τὸ διακρῦπτουν, — ἀπὸ τὰς πρώτας κυρίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπέραστος εἰς τὰς δυναστροφάς, εὐφύνης, ἀλλὰ καὶ ἀξιοπρεπῆς, συγκρατεῖ περὶ ἑαυτὴν θερμὸν πάντοτε ἐνδιαφέρον, τ' ὅποσον ἀξίζει, ἡ μεγάλη της καλωσύνη, ἡ ἐξαιρετικὴ ἀδρότης, τὸ λεπτὸν πνεῦμα, ἡ ἥρεμος καλλονὴ της.

